

parentib⁹ vigeretur vt secundum
acciperet eo q̄ inuenis esset: a di
ues. Respōdit se hoc facere nō pos
se: quia habuit bonum vixit ideo
si secundū acciperet aut ille eēt bo
nus vel malus. Si bonus esset: sē
per in timore esset q̄ ip̄suz p̄deret
Si malus esset: semp eēt in doloē
q̄ post bonū vixit tam malū inue
nisset.

Dominica tertia post octauas
epiphanie sermo prim⁹.

Ecce leprosus veniens dicit
addrabat eū Domine si
vis potes me mūdāre.
Math. viii. Per istuz
leprosu mandatu possū intelligi
gere quēlibet peccatorez sed iusti
ficatum. Circa cuius cura cōne
tra ponuntur scilicet species mor
bi / modo dicitur curandi / a peritia me
dici. Species morbi fuit lepra per
quā peccatum intelligitur. Lepro
sus enim habet omnes sēsus cor
poris vitiatos a corruptos. Habet
enim visum caliginosum / auditū
obscurum / odorem obtusū / pala
tum inordinatum a insanū. Infla
tam a debilem manum. Sicut enī
lepra corumpit omnes sēsus cor
porales. ita peccatum corumpit
omnes virtutes amē spirituales.
Primo enim corumpit virtutem
intellectiuā quē est visus anime.
Sapient. ij. Excecauit eos maticia
oculū. Fides enim est ocul⁹ dexter

anime que per peccatū excecatur.
Legitur enim p̄m Reg. xi. Qz na
as dixit filiis Iabes galaad. In
hoc feriā vobiscum fedus vt erua
omnium vestrum oculos dextros
Habens oculum dextroz erutu nō
est aptus ad pugnandum. quia
non potest videre oculo dextro cū
sit erutus: nec sinistro cum sit cli
peo protect⁹. Sed si sinistrum ocu
lum erutum habet adhuc posset
pugnare. quia cum oculo dextro
posset videre. Oculus dexter anime
vt dictum est: ē fides. Sinister ve
ro sunt bona opera. Ipsa autē bo
na opera sine fide sūt mutilia. Ad
hebreo. xi. Sine fide impossibile ē
placere deo. Fides autem sine ope
ribus in casu valere potest. quia
si non est operandi facultas: ē ta
men operādi voluntas. Cum fide
a sine opeibus non potest homo
aliquando contra dyabolum pu
gnare. Cum operib⁹ autem sine
fide pugnare non potest. Vnde
apostolus non admonet vt con
tra dyabolum assumamus ope
ra sed fidem. Ad Ephesi. sexto. In
omnibus sumentes scutum fidei
in quo possitis omnia tela nequissi
mi ignea extinguere. Secundo
peccatum claudit in anima virtu
tem auditiuam vt vocem dei pre
cipientis vel ammonentis audi
re non possit. Sicut enim anima
videre dicitur quando per se aliq̄
intelligit: sic a dicitur audiē quan
do aliquid ab aliquo cognoscit.

Auditus enim in homine impedi-
tur. aliquando ab interiori sicut
quādo nerui audibiles opilant.
Aliquando ab exteriori sicut quā-
do obstaculi aliquod in aure po-
nitur. Aliquando partim ab inter-
iori & aliquādo partim ab exteri-
ori. sicut quādo i aere exteriori cor-
rupto in instrumēto audit⁹: ali-
qua corruptio generatur. Super-
bia em̄ in aīa impedit spiritalia
lem auditum ab interiori. quia ē
quedam inflatura in aurib⁹ a ni-
me generata: que impedit ne in-
spiratio diuina vel verbū dñi pos-
set intrare in mentē. Superb⁹ em̄
non vult audire verbū dñi. A ter-
go. Jere. i. Vertent ad me tergū
& non fatiē: & in tempore tribula-
tionis sue dicūt. surge & libera nos
Psa. xxxviii. Audiet verbu⁹ post
tergum monentis. Auaritia em̄
impedit ab exteriori. q̄ ponit ter-
rā cupiditatis. Istam autē terrā
remouendā admonet domin⁹ di-
cens Jere. xxij. Terra. terra. terra
audi verbū domini. Luxuria impe-
dit partim ab exteriori: & partim ab
interiori. Ipsa em̄ occupiscentia in-
teri⁹ radicatur in aīa: sed exteri-
us apparet p̄ signa impudica. Ec-
cle. xxvi. Sfornicatō mulieris i ex-
cellentia oculoꝝ & in palpebris il-
li⁹ agnoscitur. Tales etiā vocem
dei audire contemnūt. Ecclesia. xi.
Audiēt luxuriosus & displicebit
ei. Tertiu⁹ peccatū obturat virtutē
memoratiuā que ē quasi olfact⁹

anīte. Cum enim deleteret odoratē
peccator diuinas suauitates: odor-
rat ferentes carnalitates. Psa. iij.
Erit p̄ suū odor fetor. Cum dele-
ret hīc in memoria beneficia dei.
habet in memoria iniurias. primi
Cum tamē dicatur Ecce. x. Omnis
iniurie. primi ne memineris. Cū
deleteret eē memor peccatorū suorū
ad dolendū. Iuxta illud Psa. xxxv
vii. recogitabo tibi omnes ānos
meos in amaritudine anīme mee:
est potius memor ad delectandū.

Quarto peccatū deordinat vir-
tutem affectiuā que est quasi pa-
latum anīme. quia non sapiunt
sibi celestia sed terrena. Proū. xx
vij. Anima saturata id est amore
terrenorū: repleta calcabit fauū
id est dulcem amorem celestium.
Psaie quinto. Ve qui dicitis ma-
lum bonū. & bonum malum: po-
nētes tēbras lucē & lucē tenebrās.
Ponentes amarum in dulce. et
dulce in amarum. Illi autem ho-
mines malum esse bonum & bonū
esse malum dicunt qui scilicet di-
cunt diuitias esse bonas que ml-
torum malorum etiā sunt cause:
& dicunt paupertatem esse malā
quam tamē dominus noster ihē-
sus Christus docuit & seruauit.
Vnde Secundus philosoph⁹ in
terrogatus. quid eēt paupertas
Respondit. Paupertas est odibile
bonū. Illi autem dicunt tenebras
esse lucem & lucem tenebras: qui
etiā opera vitiosa laudant et

virtuosavituperant. cum dicatur
 ad Roma. xiiij. Ab hñtiam⁹ opa te
 nebrau: a iduamur arma lucis
 Illi ponunt amaym dulce. a dul
 ce in amay: qui malit habere cō
 scientiā turbidam q̄ quietā. Gre
 gori⁹ nazanzenus. Mala consciē
 tia sequetur se. ymo non recedit
 a se. Vix potest foris aliquod eē
 remediū quādo int⁹ est vulnus
 inclusum. Quinto peccatū debili
 tat virtutē operatiuā que est qua
 si man⁹ anime. facit enī ipsam pi
 grā a d o prandū. Prouer. xxvi.
 Abscondit piger man⁹ sub ascel
 la sua. Jē. xi. Manus in manu nō
 erit innocēs manus. Sancti viri
 habent man⁹ inuicē; separatas.
 cū vna manu contē dyabolū pre
 liantes: cū alia bene operantes.
 Neemie. iij. Vna manu sua op⁹:
 a altera tenebat gladiū. Pigrī
 autem habent eas coniunctas: q̄
 nec volūt preliari. nec volūt ope
 rari. In futuro habebūt eas liga
 tas. Matk. v. undecio. Ligatis ma
 nibus a pedib⁹ mittite eum in te
 nebras exteriores. ¶ Secundo
 ponitur modus curandi. cum di
 citur. Extendēs ihesus manum su
am tetigit eum dicens. Volo mū
dare. Vbi notatur q̄ christ⁹ ha
 buit verum corp⁹. veram animā.
 a veram deitatem. Tria autē; cir
 ca istum leprosu domin⁹ ostendit
 scilicet tactum. Tetigit inquit eū
 Affectum cum dixit. Volo. Et po
 testatiuū effectum dicens. Mūda

re. In tactu ostenditur q̄ habuit
 verum corpus: cum tact⁹ non est
 nisi duorum corporum. In affectu
 notatur q̄ habuit veram animā
 Compassio autem tantum est in
 anima: non tantū; in corpore nec
 in deitate. Vnde etiā; dicit bea⁹
 Augustinus. Quādo nobis com
 pateris: nos sentim⁹ compassio
 nis effectum: tu vero nō sentis af
 fectum. In potestatiuo autē; effe
 ctū notatur q̄ habuit verā; deita
 tem ex eo q̄ in instanti ipso; mū
 dauit quod nulla virt⁹ creata fa
 cere potuisset. Ista autem scilicet
 corpus animā; a deitatem secum
 portauit: vt de hñs tribus tria re
 media faceret per que tres homi
 nis infirmitates sanaret. Homo
 quidem patiebatur tumorem su
 perbie. vulnerationem mortalis
 culpe. a fetorem consuetudinū;
 prauē. ¶ Saie primo. Vulnus. ec
 ce vulnus mortalis culpe. a tuor
 ecce fetor consuetudinū; prauē
 a plaga tumens. ecce tumor elati
 omis a superbie. nō enim sunt cir
 cumligata nec etiā; curāta medi
 camine. neq; fota oleo. ¶ Fecit enī
 dominus noster ihesus christus
 de sua carne emplastrum quo tu
 morem superbie maturaret. Em
 plastrum enim fit ex herbis a flo
 ribus. Et caro domini nostri ihesu
 christi sic a caro nostra fuit her
 ba a flos. ¶ Saie quadragesimo.
 Omnis caro fenem a omnis glo
 ria eius quāsi flos feni. Vnde die

Extendēs manū tetigit eū dicens. volo. mūdare. Et h̄ longo d̄ p̄r. Et in scripturā inueni⁹ tribus
 modis leprosa fuisse mūdātā q̄ s̄t 3° mōdō r̄missiōe p̄rēy (p̄m) mūdā fuit in abluōe aque
 ut lep̄ sanauerit. vtz in. M. v. 7° s̄t lep̄ 7° q̄ oia p̄m mūdā. Sic fuit mūdātū q̄stūm r̄tēb̄ t
 p̄m. i. in cor. 2. aia pl̄. ¶ 2° mōdū fuit d̄ op̄e 2 mīssūe ad mēd^o. huc ym. sic vīdētē vō
 p̄m. d̄ 2. aūq̄ p̄rē mūdātū. ¶ Et s̄t q̄stūm. m. q̄ 2 p̄ quā p̄m mūdā. vtz laze v. cōstūm
 alitū p̄ v. 2. dātē y mūdā vt p̄l. ¶ 3° mōdū fuit i tactu manū p̄ p̄d h̄ d̄ q̄stūm mūdā. vtz 7° s̄t
 vōm op̄m. Na p̄ h̄ i p̄m mūdā op̄m nō d̄ p̄at h̄ fat h̄ op̄. oia. v. mūdātū. claus dātū.
 vtz d̄ mūdātū fuit d̄y vt oia dātū cū 2. vō p̄at cū p̄rē h̄ dātū ad p̄m. vtz i vōm h̄o n̄
 r̄mōe d̄ q̄ l̄t art. 2° clie tūe 2. vōm asēdēt m. q̄stūm dātū. vtz d̄ mūdātū c̄ p̄m vō
 cū h̄p̄ vt. ¶ 3° p̄ p̄m. neglīt h̄ op̄m vt m̄t p̄l. h̄ dātū dātū q̄ d̄ p̄d h̄ op̄m. vtz
 d̄y h̄m q̄z d̄ h̄m. 2. p̄m mūdātū 2. d̄p̄m. vtz c̄ p̄l. p̄m d̄ p̄c. d̄ v.

Augustin⁹. Ecce habeo humilitatis exemplū: superbie medicamentum. De aña fecit vas vnguentarium in quo omnia genera vnguentorum reposuit vt vulnea nostra sanaret. Ps. Vixit te deus de⁹ tu⁹ oleo leticie. Ecclesi. xxxviii. Satiet pigmenta suauitatis. Deitate vero habuit tanq̄ balsamū pretiosū vt suo odore omnē fetorem peccati expelleret Ecclesi. xxiii. Sic cinnamomū a balsamū aromatizans odorem dedit. Istuz odorem in sua passione mortui putridi sentientes cōtinuo surrexerūt. **T**ertio ponitur pericia medici vt infirmū iā sanatū instruat q̄ caueat sibi a contrarijs. vtatur cōseruatiuis Cōtrariū sanitati spiritali est hūanū fauorē appetere. Istud xps ab isto infirmo iam sanato phibet dicens. Vide nemini dixeris. Cōseruatiuū sanitatis est omnia dō attribuere a sacrificiū laudis sibi offerre. Istud precepit ihesus dicens Offer mun⁹ tuum id est sacrificiū istud. s. munus siue sacrificiū. de q̄ dicitur in psal. Sacrificiū laudis honorificabit me. De omnib⁹ enī operib⁹ nostris deus vult vt habeamus totum meritū. Proxim⁹ habeat bonū exemplū. a ip̄e vult habere gloriā a sacrificium. Tria enim de⁹ sibi seruauit a nulli nature cōmunicā ē voluit. scilicet gloriā. **2** saie. xlviii. Gloriā meam alteri non dabo. Vindictam ad Romā. duodecimo. Da mihi

vindictam a ego retribuam dicit dominus. Et potestatem iudicialiā Johannis quinto. Potestatem dedit ei iudicium facere. quia filius hominis est. Gloriā sibi quidem auferunt vanegloiosi de quibus dicitur Job ānis quinto. Quomodo potestis vos credere q̄ gloriā ab inuicē accipitis a cetera. Vindictā sibi auferunt superbi a iracundi qui de iniurijs sibi illatis vindicare se volunt. Eccle. xxviii. Qui vindicare vult. a deo ueniet vindictam. Iudicium sibi auferunt temerarij a presumptiosi qui de occultis alioz cordib⁹ iudicare volunt. Cum tamē dica⁹ ij. Corinth. iij. Nolite autē tempus iudicare quo a dūsq̄ veniat dñs qui a illuminabit abscondita tenebrarū a manifestabit cōsilia cordium. a tūc laus erit vniūsq̄ a dō

¶ Sequitur sermo secūd⁹ eiusdē

¶ Item nota postea in dominica xxiii. sermone de leprosis. **¶**

Domie si vis potes me mū dare a cetera. vbi supra. Ad infirmū pertinet me dico aperire morbum: a potes sanitatis beneficiū. Ad medicū autē pertinet liberaliter infirmo exhibere suffragium Et ad vtūq̄ pertinet etiam cauere recidivū vt scilicet etiam medicus in infirmo caueat ne recidivum incurrat.

vinclatam ego...
 dominus. Et postquam...
 tiam Johannis quoniam...
 rem debet ei iudicium...
 filius hominis est...
 quidem a se autem...
 quibus dicitur...
 Quomodo post hoc...
 gloriam ab...
 terra. Unde dicit...
 bi a iudicium...
 illa is vindicare se...
 xvij. Qui vindicare...
 uenit vindicare...
 a se autem...
 offi qui de oculis...
 in dicere...
 ij. Corin. ij. Non...
 in dicere quo...
 qui a...
 uebunt a...
 dia...
 Sequitur sermo...
 Item nota postea...
 xvij. sermo...
 Omne huius...
 dae a...
 Ad infirmu...
 di...
 n...
 u...
 ph...
 w...
 al...
 auct...

Per istu igitur infirmu; peccatoz
 designatur ad cuius cura conem
 tria fuerunt necessaria. Vnu; ex
 parte sui. s. morbi insinuatione sa
 nitatis postulatio quod notatur
 ai dicitur. Domie si vis potes me
 mundare me. s. leprosum Signa
 tur em per lepraz peccatum tripli
 ti de causa. Primo quia lepe est
 morbus contagiosus. sic a peccatu
 Sicut em leprosus geneat lepro
 sum corporaliter: sic vn; peccatoz
 geneat alios spiritualiter. p. Co
 rin. vij. Corumpunt bonos mores
 colloqa praua Quando sami stant
 cum samis i sanitate mutuo se co
 seruāt. Quando autē leprosi stant
 ai leprosis: magis ac magis se vi
 tiant. Quando vero sami stant cum
 leprosis a conuerso: sami sepe in
 firmantur a leprosis. leprosi autē
 adiuuantur a samis Ideo nō est
 periculū stare leprosis cum samis
 Sed periculū est samis stare cū le
 prosis. Sic etiā quādo boni stant
 ai bonis: mutuo ad bonū se pu
 cat. q. vnus ab alio discit humilita
 tatē. ab alio pietatē. ab alio pati
 entiam. ab alio obedientiā. Pro
 uerb. xvij. s. feru ferro acuitur. a
 homo exacuit fatiē amici. Quādo
 autem mali stant cum malis mu
 tuo ad malū se incitant. Psal. m.
 Dies diei erudat verbū idest bon;
 homo dat bono homini documen
 tum bonū. a nox nocti indicat sci
 entia; idest malus homo dat ma
 lo homini doctrinam malam a sic

peiores effitiuntur. Quod quidem
 iustum est postq̄ curari contem
 nunt. Apoca. xvij. Qui nocet noce
 ceat adhuc: a qui sordidus est
 sordescat adhuc. Quando vero bo
 ni stant cum malis vel conuerso.
 non est periculū malis sed vtile.
 quia sepe meliorantur. sed est pe
 riculū bonis quia sepe vitiantur.
 Prouerb. xvij. Qui cum sapientib;
 graditur sapiens erit Amic; stul
 toz effitiet similis illis. Ideo nō
 dixit domin; babilonijs a calde
 is vt recederēt de medio populi sui
 sed dixit populo suo vt recederent
 de medio babilonis a de terra cal
 deoz. Secundo peccatū per lepraz
 signatur. quia lepra est morbus
 periculosus. Ceteri em morbi cor
 rumpūt partem corporis. iste au
 tem inficit totum corpus. Id ab
 hominibus multum cauetur Sed
 ipsum peccatum est multum peri
 culosius quia corpus a animam
 inficit a etiam corrumpit. a ideo
 multum timendum est et fugien
 dum. Eccl. i. duodecimo. Quasi a
 fatie colubri fuge peccatum. Den
 tes leonis dentes eius interficiē
 tes animas hominū. quasi rum
 phea bis acuta omnis iniquitas
 Et etiā assimilatur omne peccatū
 colubro dentibus leonis. a rum
 phea bis acuta. Per colubrum lu
 xuria significatur. dicitur em co
 luber quasi colens vmbraz vel co
 luber quasi hircus. luxuriosus
 em vmbraz idest tenebr̄s amat.

Job. xiiij. Oculi adultori obse-
uat caliginem dicēs. Nō me vide-
bit ocul⁹. Et de peccato in peccatū
lubricat. Tercū. quarto. Lubrica-
uerunt vestigia nostra in itinere
platearū nostrarū. Per dentes leo-
nis intelligitur auaritia. Illud ei
quod est in ore leonis nūq̄ excu-
titur: sic illud quod rapit auarus
vel furari⁹ vix vel nunq̄ restitui-
tur. Notandū autem q̄ primi bē-
tes dicuntur precisores: sequētes
dicuntur canini. vltimi dicuntur mo-
lares. Sunt em̄ quidam qui bona
pauperū non precidunt. et nō om-
nia auferūt: sed partē dimittunt
et partē tollunt. Isti sūt dentes p̄-
cisores. Alij sunt qui p̄ pecunia cō-
tra veritatem et iustitiam latrant
sicut aduocati. Isti dicuntur dētes
canini. Alij sunt qui vniuersa cō-
minuūt et cōmoliuntur sicut tyran-
ni et v̄surarij. Isti dicuntur dentes
molares. quia omnia atterunt
et cōmoliuntur. **Pla. tertio.** Qua-
re atteritis populum meum: et fa-
ties pauperum commolitis dētes
leonum et molas eorum. Sed cer-
te sicut dicitur in Psalmo. Dētes
eorum et molas eorum cōfringet
dominus. Per cūmpheaz bis acu-
ta; intelligitur supbia. quia dici-
tur bis acuta siue q̄ affligit homi-
nem in corpore opprimēdo et in re-
bus spoliando. siue quia odiosa
est deo et hominib⁹. Ecclesi. x. Odi-
bilis est coram deo et hominibus
superbia. siue quia occidit amāz

morte culpa morte ieheme. Ter-
tium peccatum est significatū p̄
lepram. quia est fetidus morbus
et abhominabilis. et ideo leprosi
ab alijs separantur. Et quia ab-
hominabiles sunt leprosi et feten-
tes: sic et peccatores abhominabi-
les sunt et fetentes. et ideo separa-
tur a bonis quo ad locū: quo ad
meritum. et quo ad consortium.
Quo ad locum quidem deus em̄
quatuor loca fecit scilicet celum.
terrestrem paradisi. mundum
et infernū. In celo talis leprosus
stare non potest: quia q̄ cito lep̄
superbie in primo angelo inuen-
ta fuit. de celo fuit eiectus. Nec in
paradiso terrestri: quia q̄ cito in
adam peccati lepra inuenta fuit
de paradiso fuit expulsus. nec in
isto mundo tales leprosi stare per-
mitterentur: sed tandē omnes eici-
entur. **Vnde psalmista.** Ut lutus
platearum delebo eos. Et ideo nō
restat nisi vt in inferno qui est eorū
leprosoꝝ includantur. **Pla. xi.**
cetero quarto. Congregabuntur
in congregatione vnius fascis in
lacum et claudentur ibi in carcere.
Secūdo separati sūt a bonis qua-
tum ad meritum. quia nullā ha-
bent meritorum partem que sūt
a sanctis in ecclesia militantib⁹. iō
nec dyabolo possunt existere: et si
cadunt non possunt surgere: nec
in bono possunt se mutuo cōfoue-
re. Ecclesi. quarto. Melius est du-
os esse simul q̄ vnum. si em̄ vnus

ceciderit: ab alio fulcietur Et si q̄s
 q̄ preuauerit aduersus vnū: re
 sistunt duo. Et si dormierint duo
 fovebuntur mutuo. Tertio sepa
 rabuntur a bonis quantū ad con
 sortū In hac enim vita licet sint
 separati quantū ad meritum nō
 tamen quantū ad consortiū a lo
 cum. quia mixti sunt boni a mali:
 sed i futuro fiet separatio a quā
 tum ad consortiū a quantum ad
 locum a quantum ad meritū. Ma
 the. xiiij. Exibunt angeli a separa
 bunt malos de medio iustoz. Ec
 ce separatio quantū ad consorti
 um. Et mittent eos in caminu; ig
 nis. Ecce separatio quantū ad lo
 cū. Ibi erit fletus a stridor dēntiū
 Ecce separacō quantū ad premi
 um. Ibi enim peccatores erunt se
 per in luctu Sancti autē viri sepe
 in gaudio. **S**ecūdo ex pte me
 dici fit benigna curacō. Cū dicit.
 Extendens manū tetigit euz. Vbi
 legitur q̄ lepram spirituale quin
 q; modis stat eē curatā Primo
 per ablutionē. sicut patet. iij. Re
 gū. ij. in naamā hiro a signat effu
 sionē lacrimaz. Ps. Lauabo per
 singulas no ctes lectū meuz: lacri
 mis meis q̄c. Secūdo p ostensio
 nē. sicut patet Luc. xvij. De decz
 leprosis quib; domin; dixit. Ite
 ostendite vos sacerdotibus Et sic
 eundo mūdati sunt a signat ofel
 sionē. Ps. Dixi ofitebor aduersuz
 me iniustitiā meaz domino. Ter
 tio p separacōnē. sicut patet Nu

meri. xij. in matia sorore moyfi: q̄
 septem dieb; separata fuit a con
 sortio hominū: a signat exōmu
 nicationem que instar lingūe ca
 nis debet eē medicinalis sicut pa
 tet. i. Corint. xv. de illo fornicatōe
 que; apōstol; exōdicauit. Quar
 to p inclusionē; sicut patet Ero.
 nij. De māu moyfi que de sinu ex
 tracta leprosa apparuit: s; in sinu
 reposita curata fuit Sic multi qui
 spiritualiter in seculo erāt lepro
 si: mūdantur quando claustr; in
 grediuntur. Quinto p tactum vt
 patet hic. Est autē; triplex tact;
 Vnus ē pure corporalis quando
 .s. qd tangit a quod tangitur est
 corp;. Et iste fuit in xpō valde vir
 tuosus. Luc. vij. Omnis turba q̄
 rebat eum tangere. quia virtus
 de illo exibat: a sanabat omnes
 Secundus est partim spiritua
 lis a partim corporalis: quando
 quod tangitur est corp; a quod
 tāgit est spiritus. Et iste est tact;
 tribulationis inflide. Vnde dicitur
 Job primo. Tange os eius:
 a carnem eius. **T**ertius est pu
 re spiritualis. quando quod tan
 git a quod tangitur est spiritus:
 a iste est tactus inspirationis in
 terne. Prime ad roma. quarto.
 Abijt cum dauid pars exercitus
 quorum deus tetigit corda. Iste
 igitur leprosus partim tactu spi
 rituali: a partim corporali fuit ta
 ctus. quando scilicet ad sui cōre
 ctionē fuit a deo lepra percussus

in dicitur culpa...
 tum peccatum...
 lepram... quia est...
 a abominabilis...
 a ab his separatus...
 hominibus...
 tes: sic a peccatis...
 les sunt a bonis...
 tur a bonis quo ad...
 meritum... a quo ad...
 Quo ad locum...
 quatuor loca...
 ter: scilicet...
 a inferny;...
 stare non potest...
 superbie in primo...
 ta fuit de celo...
 paradiso...
 adam peccati...
 de paradiso...
 isto mundo...
 me: tunc...
 cur. Vnde...
 plateam...
 restat...
 leprosa...
 cesimo...
 in congregacione...
 laam...
 Secūdo...
 tum ad meritum...
 bent...
 a sanctis...
 ne; dyabolo...
 cadunt...
 in bono...
 re. Eccl. i. quarto...
 os esse...

Tactu enim pure corporali quando man⁹ xpi eius carne tetigit a mu⁹ dauit. Tactu etiam pure spiritali quando deus salubre propositum sibi infudit: a sanitate corporis a anime impetrauit. Tertio ex parte medici a infirmi debet esse tanta prouisio ne in recidiuu p⁹ dilabatur. Et ad hoc tria sunt necessaria. Vna e humane laudis uisio. Vnde dixit. Vide ut nemini dixeris. Aliud est pura confessio Vnde dixit. Vade a ostende te sacerdoti. Tertiu est elemosinarum largitio. Ideo submisit. Et offer munus. Si quidem contemptus humane laudis animam seruat in merito. Mat⁹. v. Pater tuus qui uidet in abscondito reddet tibi Confessio animam custodit a dyabolo. Ps. Ne tradas bestiis animas confidentes tibi etc. Elemosina gratiam conseruat in corde puro. Eccl. xxix. Elemosina uiti quasi sacculus cum ipso a gratiam hominis qua si pupillam conseruabit.

¶ Sequitur sermo tertius eiusdem.

DVer me⁹ iacet in domo paralyticus etc. ubi super. Sicut per leprosum ita per paralyticum peccator designatur. Circa autem curationem istius paralytici notantur tria. Nam ex parte infirmi notatur magna miseria. Ex parte mediatoris magna orationis instantia. Et ex parte medi

ci magna curationis potentia. Primo igitur ex parte infirmi notatur magna miseria. quia erat paralyticus. Est autem paralyticus dissolutio membrorum prius ipsa membra. Aliquando quantum ad motum tantum. Aliquando quantum ad sensum tantum. Aliquando utrumque simul. Et ideo per paralyticum recte peccator signatur. Sunt enim quidam paralytici quantum ad sensum tantum: non quantum ad motum. sicut heretici qui de deo recte non sentiunt per fidem ueram: mouentur ad aliquam operationem simulatam. de quibus dicitur Roma. i. Tradidit illos deus in reprobum sensum. Sapientia. xij. Vani sunt omnes homines in quibus non est scientia dei. Sunt aliqui paralytici quantum ad motum: licet non quantum ad sensum sicut mali christiani qui de deo recte sentiunt: sed non mouent se ad opera bona. Tales sunt similes simulachris que pedes habent a non ambulant. Vnde dicitur decimo nono. Querit quomodo statua situatur que non moueat. Alii sunt paralytici quantum ad utrumque sicut quantum ad motum a sensum. sicut qui nec fidem habent nec opera. Isti sunt quasi arbores autumnales bis mortui et dicitur Iude primo. Tunc igitur paralyticus recte sanatur quando sensus membrorum restituitur. Motus ordinatus redditur a etiam in sanitate perfecta conseruatur. Sic a peccator qui est paralyticus

recte a pfecte sanatur. quando ha
 bet sensu fidei. rectuz motum bone
 operationis sollicitu. a in hijs p
 seuerauerit a finem recipiat debi
 tu. De hijs tribus dicitur Actu.
 xviii. In ipso viam. mouemur
 a fumus. Ecce quia a deo habem
 vitam motu a essentia illi habet
 vitam qui habet etiam fidem. qa
 sicut dicitur ad roma. i. Iust ex
 fide uiuit illi habent operatio ne
 sollicitam illi habent ee spiritua
 le qui in utroq co seruatur per fir
 mam constantia. Secundo ex
 parte mediatoris s. centurionis
 notatur magna orationis instā
 tia. Ista autē eius oratio habuit
 secū annexam fidē. Vnde dominus
 dixit de eo. Non inueni tantā fidē
 in israhel. Hoc autem dixit scdm
 cōmunē modū loquēdi. ut si q̄s
 intrat domum aliquā cum solie
 tate si nullū inuenio ibi dicit. Nō
 inueni aliquem in domo ista. In
 tali modo loquēdi non ɔnume
 rat secum veniētes: a sic dominus
 dixit. Nō inueni tantam fidem in
 israhel. Non em̄ op rehēdit disci
 pulos sequentes. Secūdo habu
 it humilitatē vnde p̄ nimia humi
 litate dixit se non ee dignum vt
 christus sub tectum eius intraret.
 Augustinus dicens se non ee dig
 num non intus pietes sed intus
 cor: xp̄us intrauit. Crisostomus.
 Qui idignū se dicit suscipere xp̄m
 in domo: dignus factus est in reg
 no. Oratio est sicut nuntius cele

stis: quem ad deum dēstinatamus.
 Ps Intret in conspectu tuo domi
 ne oratio mea a cetera. Glosa ibi
 de dicit. Magna virtus orationis q̄
 quasi psona quedam intrat ad
 deū a mandatum pagit quo caro
 nequit peruenire. Oratio autem
 ad deū non potest puenire nisi ha
 beat duos comites supradictos
 s. fidem a dextris. Omne quod cū
 q̄ orantes petitis credite qa acci
 pietis. Et humilitatez a sinistris
 Eccl. xxxv. Oratio humiliantis se:
 nubes penetrat. Oratio autēz hē
 reticoz ad deum non ascendit. qz
 non habent fidē catholicam. Nec
 oratio supboz. quia non habent
 humilitatē verā. Nec oratio malo
 rū xp̄i anoz. quia non habent fi
 dem cōfirmatam p caritatem. Ora
 tio istius centurionis meruit exau
 diri a propter assistentem fidem a
 propter assistentē humilitatez a
 impellentē caritatez qz eā effunde
 bat p fraternā salutē. Crisosto.
 sup Mathēū. Pro se orare necesse
 est. pro alijs autēz gratie. Pro se
 orare necessitas cogit. pro alijs
 autē caritas fraternitatis hortat
 dulcior est autē ante deum oratio
 nō quā necitas rei transmittit: s̄
 quam fraternā caritas hortatur.
 Tertio ex pte medici notatur
 magna curationis potentia. qz so
 lo verbo mandauit. Tria em̄ ver
 ba ih̄us xp̄us dixit que fuerunt
 causa curationis. Vnum fuit ver
 bum humilitatis a tenuis sentie.

Vnde dicit. Ego veniam a curabo
eū Glosa Magna humilitas xpi
fuit q̄ domin⁹ seruū suū digna
tus est visitare. Ad filiū autem re
guli noluit venire ne diuitias ho
norare videretur: ad filiū autē cē
turionis mox ire consensit ne ser
uilem obediōne spernere videretur
Seneca Quemadmodū stult⁹ est
qui equū emptur⁹ est si nō ipsū
nude aspiciat: sed capist⁹ a frenū
Sic stultissimus est qui homines
aut ex veste aut ex condiōe esti
mat. Secundum verbū fuit veri
tatis a sapiētie. Cum dixit. Multi
venient ab oriente a occidente aē.
Ista autē fuit magna dei sapien
tia quē p̄uidit multos ab oriente
a ab occidente: ab austro a meri
die venire ad xpm. Ab oriēte qui
dem veniūt qui penitentiā agunt
in sua inuentute. Illi veniunt ab
occidente: q̄ in senectute sua agūt
penitentiā. Illi veniūt ab austro
qui sūt inter p̄spera: a tamen ibi
seruant temperantiā. Illi ab aq̄
lone veniunt qui sūt inter aduer
sa: tamen ibi seruāt paciētiā.
Vñ sub tipo ecclesie didū fuit ia
cob. Gen. xvij. Dilataberis ab ori
ente ad occidentē. semp̄ t̄rionē
a meridie. Tertiū verbū fuit v̄
tutis a potētie. Cū dixit. Vade a si
cut credidisti fiat tibi: a sanatus
est puer ex illa hora Eccl. vij. Ser
mo illi⁹ potestate plenus est. De
us enim fecit om̄ia verbo suo. P̄s
dixit a facta sunt. Potestate sua.

Psal. Omnia quecūq; voluit fec̄
Differt enim multū in operatiōe
creator a creaturā sua. Omnis enī
agens creatura agit cum motu a
labore sicut est homo a cetera ani
malia. Aut cū motu a mora: sicut
est sola cetera luminaria. De⁹ au
tē operatur sine labore et motu a
mora Quia suo v̄bo op̄et. testat̄
iste centurio dicens. Dic tantum
verbo a sanabitur puer me⁹. Qz
sola volūate operetur. testatur cē
turio dicens. Domine si vis potes
me mundare. Nos autē nō sana
mur. quia verba sue potētie non
timem⁹. Cum tamen dicatur. Je
remi. xx. Quis nō timebit te o rex
gentium. Nec ad eius presētiā
erubescim⁹: que omnes nostros
cogitatus a opera videt a aspiciet.
Ad heb̄ reo vnde dīmo Omnia nu
da a aperta sunt oculis ei⁹ a eius
benignitatem contemnimus. Ro
ma. secundo. An diuitias bonita
tis ei⁹ a patientie a longanimita
tis contemnis. Ignoras quom̄
am benignitas dei ad penitentiā
te adducit. Iste autem centurio
iuste meruit exaudiri: q̄a verba
diuine potētie habuit in timōe
a verba sue sapientie habuit in
amore. a verba sue humilitatis a
benignitatis habuit in reuerētia
a honore.

Sequitur alia dominica.

Sequitur dominica quarta.

Sermo primus.

Ascendente ihesu in nauiculam: secuti sunt eius discipuli eius ac Math. viij. Sepe conuenit quod quando quis penitentiam inchoat: grauis temptatio eum pulsat: nec deum liberat. Ideo currere debet ad deum per frequentem orationem et perseuerantem instare donec impetret dei misericordiam. Et tunc aliquando tanta eum gratia sequitur quod ipse etiam in admiratione excipitur. Ista per ordinem in isto euangelio exprimitur. Primo enim ponitur penitentia assumptio. Cum dicitur. Ascendente ihesu in nauiculam. Tunc autem ihesus in nauicula ascendit quam quis sue salutis auisus primam facere incipit. Per nauiculam quod penitentia significatur quod per ipsam homo ad portum salutis ducitur. Et quicquid extra istam inuenitur ad portum salutis non perueniet sed ipsum vinda infernalis deuorabit. Et ideo significata est per archam noe. quod illi qui in eam ascendunt fuerunt saluati. Qui vero non ascendunt: fuerunt submersi. In hoc tamē distat illa archa ab ista nauis. secundum sententiam Crisostomi in libro de laudibus pauli quod in illam archam lupus intrauit et lupus exiit: leo intrauit et leo exiit. coruus intrauit et coruus exiit. homines intra

uerunt homines exiuerunt quia nec lupo potuit auferre suam rapacitatem: nec leoni suam ferocitatem: nec coruo suam voracitatem nec hominibus mutare suam humanitatem. Sed quicumque secundum beatum Johannem Crisostomum in hanc archam penitentiae intrauerit perseuerando: si erat lupus mutatur in agnum. quia si erat raptor: vel furarius vel auarus: dimittit rapinam et induit innocentiam. quia nihil nocet sed omnibus prodest. Si erat leo mutatur in ouem: quia si erat elatus per superbiam: efficitur mansuetus per humilitatem veram. Si erat coruus mutatur in columbam: quia si appetebat carnes: nunc appetit pura gratia id est si appetebat carnales voluptates: nunc appetit spirituales refectores. Si enim ad instar corui differerebat suam conuersionem proerastimando. iuxta illud Sophocle secundo. Vox columbe habitantis in fenestra coruus in superliminari: eam facit gemitibus ad deum clamando. Iuxta illud Isaie decimo sexto. Quasi columbe meditates gememus et cetera. Unde dicit beatus Augustinus. Illa res est que multos occidit dum enim dicitur sepe per cras et clauditur ostium et remanet foris cum voce coruina. quod noluerunt habere gemitum columbinum. Item homines secundum Crisostomum in ista nauis penitentiae

Psal. Omnia quae
Differet enim malum in
creator: et curam suam
agens creatura agit
labore sicut est homo
malitia. Aut cum motu
est sola terra luminata
operatur sine labore
mora. Quia suo iure
iste conuictio dicitur. Sicut
verbo et sanabitur per
sola voluntate operatur
tunc dicens. Domine
me mundas. Nos autem
mur. quia uerba sine
timem. Cum tamen
tem. Quis non timet
gendum. Nec ad huc
existens. Ique omnia
cogitans. opera uita
Ad huc uoluntate
da et aperta sunt oculi
tem gemitum conuenit
na. secundo. In diuina
tis est. et patetne et
tis conuenit. Igitur
am benignitas dei ad
te adducit. Iste autem
ualte mentis expansione
diuinae potentie habuit
a uerba sine sapientia
a more. et uerba sine
benignitatis habuit
a honore.

Sequitur alia...